

Fem un balanç de l'inici de curs 2023-24

El passat **6 de setembre** arrencava un nou curs escolar de manera precipitada a l'educació infantil (0-3 anys), a escoles rurals i llars d'infants de la Generalitat de Catalunya, a l'educació infantil (3-6), a l'educació primària, a l'educació secundària obligatòria i als cicles formatius de formació professional bàsica. Amb només tres dies feiners de preparació, el col·lectiu docent acollíem l'alumnat i iniciàvem el nou curs.

Des dels sindicats USTEC, CGT i la Intersindical es va convocar una vaga el mateix dia 6 de setembre, amb les següents reivindicacions, que també fem nostres:

- La recuperació de les condicions laborals perdudes fa més de 12 anys.
- El retorn dels sexennis als 6 anys amb reconeixement i calendari de retorn del deute.
- L'equiparació salarial permanent de tot el professorat d'FP.
- La reducció de dues hores lectives pels majors de 55 anys.
- La derogació de l'ordre de calendari.
- Un pacte d'estabilitat que garanteixi que cap treballador/a perdrà la feina.
- La recuperació del poder adquisitiu perdut en els darrers anys.
- La reclassificació professional del personal laboral d'atenció educativa.
- Blindar el model d'immersió lingüística en català.

Segons el Departament d'Educació el seguiment de la vaga no va arribar a l'1%. Segons els sindicats va ser d'un 15%. Un fracàs absolut que posa en evidència la desconexió existent entre els sindicats que ens representen actualment, a partir dels resultats de les eleccions del passat 14 de març, i un col·lectiu docent desmobilitzat i desil·lusionat per la manca d'avenços significatius en la millora del sistema públic educatiu del nostre país.

Ràtios excessives, sobrecàrrega de treball, condicions laborals poc atractives que fan que faltin docents en moltes especialitats, especialment a la formació professional, manca de suport en matèria d'atenció a la diversitat i a la salut mental de l'alumnat, confusió i inestabilitat derivades de continus canvis curriculars i normatius, etc. **Necesitem més personal de suport d'orientació, SIEI, TIS, vetlladores i atenció psicopedagògica, per fer front a les necessitats d'alumnat i professorat.**

En resum, tal i com està succeint també al sistema públic de salut, la sensació que no posem com a societat a l'abast de l'educació els recursos necessaris per tal que ofereixi un servei públic i de qualitat a infants i joves, dotant-los d'eines per tal de que puguin millorar les seves condicions de vida i afrontar els reptes i incerteses que l'actual emergència climàtica i social posa davant seu, en un termini de temps cada cop més curt. La sensació de que caminem cap al col·lapse.

Cal que el departament garanteixi que hi hagi el **personal docent necessari i qualificat** per tal de poder impartir tots els continguts curriculars, a tots els nivells, i oferir un **servei públic i de qualitat a l'alumnat**.

Cal seguir defensant **l'assoliment del 6% d'inversió del PIB en educació i una baixada de ràtios** generalitzada a les aules. Cal derogar els decrets de direccions, plantilles i autonomia de centres. **Cal democratitzar els centres** i canviar un model de representació sindical, l'actual, que ni funciona ni ens representa.

És necessari que es garanteixi **l'estabilitat del personal interí docent per acabar amb la situació d'abús de temporalitat i frau de llei**. Una situació que no queda garantida amb un procés d'oposicions que deixa aproximadament 800 places sense cobrir (8%). No valen excuses, s'ha de complir la llei i les directives europees per reduir la temporalitat per sota del 8%. **Cap interina al carrer! Fixesa ja!**

Necessitem un **model de representació directa** amb delegades i delegats a cada centre de treball, les decisions les han de prendre les assemblees de treballadores i no meses supeditades als designis del Conseller de torn. Cal construir **sindicats de base i autogestionats** que ensorrin el vell model sindical i apostin per la vida sindical als centres, amb assemblees on es dialogui, es decideixi i es mobilitzi. Cal que aquestes assemblees s'empoderin i cerquin espais de coordinació, per tal de poder compartir lluites i reivindicacions, i sumar forces de cara a futures mobilitzacions.

Des de co.bas Educació fem l'enèsima crida al sindicalisme alternatiu perquè aposti per trepitjar menys les catifes del Departament d'Educació i més els centres de treball per donar resposta directa a les necessitats del model educatiu públic, ofegat per un model cada vegada més privatitzat i que sembla no tenir aturador.

ENSENYAMENT PÚBLIC I DE QUALITAT! DEMOCRÀCIA ALS CENTRES JA!

www.cobas.cat